

«La Guadalupe va treballar per la formació de les dones»

La periodista Cristina Abad ha escrit la biografia de Guadalupe Ortiz de Landázuri. Entrevista publicada a Catalunya Cristiana.

28/04/2019

Guadalupe Ortiz de Landázuri (1916-1975) va ser una dona avançada al seu temps: una de les primeres a accedir a la carrera de

Ciències Químiques i pionera en l'expansió de l'Opus Dei juntament amb el fundador. Ara es converteix en la primera persona laica de l'Obra que puja als altars després que fos aprovat el miracle de guarició del barceloní Antonio Sedano. La beatificació serà el 18 de maig a Madrid. La periodista Cristina Abad li ha dedicat un llibre: *La libertad de amar* (Palabra).

Un dels aspectes que destaca de la biografia de Guadalupe Ortiz de Landázuri és que va ser una de les primeres dones químiques.

Quan la Guadalupe va néixer a Madrid el 1916, amb prou feines feia sis anys que a Espanya es permetia l'accés oficial de les dones a l'educació superior. Quan el 1933 es va matricular a la carrera de Ciències Químiques a la Universitat Central de Madrid, tenia 17 anys. Al primer curs tan sols hi havia cinc noies d'entre

seixanta alumnes matriculats. En aquell temps, només el 8,8% dels universitaris eren dones.

La necessitat de comptar amb un director espiritual és el que la du a conèixer Josep M. Escrivà de Balaguer. Quina relació es va establir entre tots dos?

L'entrevista amb Josep M. Escrivà de Balaguer va ser decisiva en la seva vida. Va tenir la sensació clara que Déu li parlava a través d'aquest sacerdot. L'Opus Dei havia nascut el 2 d'octubre del 1928 i la tasca apostòlica amb dones havia començat un any i mig després, el 14 de febrer del 1930. A partir d'aquesta trobada, la Guadalupe entra a l'Opus Dei i s'afegeix a sant Josepmaria Escrivà en el seu afany per difondre la crida universal a la santedat de tots els cristians.

¿Com va afavorir i treballar per la promoció de la dona?

La Guadalupe va treballar des de les diverses responsabilitats que va tenir per afavorir la formació de les dones. Així, el 1947, va ser directora de Zurbarán, la primera residència femenina de l'Obra, impulsada directament pel fundador. La Guadalupe es preocupava del benestar material de les joves, estava disponible a les seves confidències, en tenia cura quan estaven malaltes, era comprensiva i hàbil amb les seves rebel·lies juvenils i, alhora, els exigia claredat en l'àmbit humà i professional. El 1949, amb dues dones més de l'Opus Dei, va anar a Mèxic per estendre-hi la tasca apostòlica. Mèxic va ser el primer país no europeu on es va estendre l'Opus Dei.

Més endavant, i malgrat la malaltia (estenosi mitral) va continuar la seva tasca a Madrid. I va acabar duent a terme el seu

somni de desenvolupar la tesi doctoral.

Sorprèn l'activitat que va desplegar tot i la malaltia. El 1961 dirigia una residència de l'Obra, seguia de prop les joves de l'Escola-Llar Montelar i treballava en la tesi doctoral, que moltes vegades va haver de redactar malalta amb tots els llibres damunt del llit. La tesi era un valuós treball sobre *Refractaris aïllants en cendres de pellofa d'arròs*. La va defensar el 8 de juny del 1965 amb qualificació d'excel·lent *cum laude*. A partir d'aleshores va desenvolupar la seva tasca com a professora de Química.

Que destacaria del tarannà de la Guadalupe?

Quan em vaig començar a documentar per escriure'n la biografia, em vaig trobar amb una Guadalupe propera, natural, amb una forma d'escriure directa i actual, amb gran sentit de l'humor. La seva

vida es presenta com una inspiració per trobar el propi camí de santedat, un exemple de «santedat de la porta del costat», segons una expressió del mateix papa Francesc.

Carme Munté

Carme Munté

Catalunya Cristiana

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/la-
guadalupe-va-treballar-per-la-formacio-
de-les-dones/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/la-guadalupe-va-treballar-per-la-formacio-de-les-dones/) (06/08/2025)